

Asociația Mediatorilor ULTRASILVAM Cluj-Napoca

Document de poziție cu privire la gratuitatea ședinței de informare

În urma discuțiilor apărute pe marginea introducerii obligativității ședinței de informare cu privire la mediere de către Legea 202/2010 și a gratuității acesteia, Asociația Mediatorilor ULTRASILVAM, ca furnizor autorizat de formare inițială în domeniul medierii, vă aduce la cunoștință următoarele:

1. Având în vedere prevederile Legii 192/2006, în special **Art. 29. - (1) Mediatorul are *obligatia* sa dea orice explicatii partilor cu privire la activitatea de mediere, pentru ca acestea sa înțeleaga scopul, limitele si efectele medierii, în special asupra raporturilor ce constituie obiectul conflictului** cât și **Art. 45. - Contractul de mediere trebuie sa cuprinda, sub sanctiunea nulitatii absolute, urmatoarele clauze: ...**

c) obligatia mediatorului de a da explicatii partilor cu privire la principiile medierii, la efectele acesteia si la regulile aplicabile declaratia partilor ca au fost informate de catre mediator cu privire la mediere, efectele acesteia si regulile aplicabile, Asociația Mediatorilor ULTRASILVAM consideră redundantă specificarea în Legea 202/2010 a gratuității ședinței de informare, întrucât aceasta (sub orice formă s-ar desfășura ea) este obligație a mediatorului în relația cu părțile înca de la primul contact cu acestea.

Pe cale de consecință logică, odată ce este **o obligație, nu poate fi taxată**, ca atare informarea părților cu privire la mediere, proceduri, drepturi și obligații ale mediatorului și părților, onorarii și alte cheltuieli, durată etc. **este gratuită prin definiție.**

2. **Ca furnizor autorizat de formare inițială în domeniul medierii**, Asociația Mediatorilor ULTRASILVAM a considerat întotdeauna informarea părților cu privire la mediere ca o obligație etică a mediatorului, fără de care acesta nu poate face nici un pas înainte în direcția elaborării și semnării unui contract de mediere. Principiul de autodeterminare a părților nu are nici un sens atât timp cât el nu este legat în mod explicit și fără echivoc de principiul acțiunii părților în deplină cunoștință de cauză, care implică obligatoriu aducerea la cunoștința părților a tuturor informațiilor de care ele au nevoie pentru a lua astfel de decizii. Dintre aceste informații, fundamentale sunt cele cu privire la mediere ca proces, cu toate elementele deja amintite mai sus.

Orice mediator format de Asociația noastră a fost special atenționat să nu parcurgă nici un pas în procesul de mediere, din momentul în care a fost contactat de părți, până nu informează cu precizie și în detaliu părțile asupra medierii. Fiind o obligație stipulată de lege, nu s-a pus niciodată problema de a taxa părțile pentru aceste ședințe de informare, iar **formatorii ULTRASILVAM au specificat constant la cursuri** acest aspect.

3. În opinia noastră, cei care susțin posibilitatea de a taxa părțile pentru informarea cu privire la mediere au avut un contact redus sau inexistent cu practica medierii, experiența acestora reducându-se la parcurgerea fără reflecție a unui curs de formare.

În orice profesie liberală, informarea potențialilor clienți sau beneficiari cu privire la serviciul care li se oferă este gratuită și **constituie o formă de promovare a serviciului respectiv.**

Or, a solicita clientului să plătească pentru reclama făcută serviciului de care el urmează să beneficieze este o tehnică inedită în domeniul marketingului și publicității, care trebuie tratată ca atare.

Faptul că o asemenea dispută și-a făcut loc în spațiul public românesc denotă, încă o dată, că principalii vinovați pentru lipsa de priză a medierii în rândul potențialilor beneficiari sunt mediatorii înșiși, multora dintre aceștia lipsindu-le elementarele cunoștințe de management, marketing și comunicare cu clienții, chestiuni esențiale pentru a promova medierea ca profesie de sine stătătoare în România.

Cu respect,

Christian-Radu Chereji

Președinte, Asociația Mediatorilor ULTRASILVAM